

JAROMĚŘICKÝ LEták Farnosti

LEF

Číslo 253

4. 1. 2026 - 1. 3. 2026

Kalendář:

- ◆ 9. 1. Farní ples v Lidovém domě
v 19.30 hod. hraje skupina JARO
- ◆ 10. 1. v kostele sv. Markéty
v 16.00 hod. koncert Jaroslav
Svěcený s akordeonem
- ◆ 11. 1. společenství The Chosen
v 15.00 hod. v kostele sv. Markéty
- ◆ 14. 1. v kostele sv. Markéty Večer
chval v 18.00 hod.
- ◆ 17. 1. v kostele sv. Markéty
přeložený koncert Bány Basikové
v 15.00 hod.
- ◆ 18. 1. společenství The Chosen
v 15.00 hod. v kostele sv. Markéty
- ◆ 25. 1. společenství The Chosen
v 15.00 hod. v kostele sv. Markéty
- ◆ 29. 1. v kostele sv. Markéty
koncert Moniky Absolonové
v 18.00 hod.
- ◆ 1. 2. sbírka na opravy a podporu
pastorace
- ◆ 1. 2. společenství The Chosen
v 15.00 hod. v kostele sv. Markéty
- ◆ 6. 2. bude otec Tomáš navštěvovat
nemocné

(Pokračování na stránce 2)

Lidstvo potřebuje Krista jako most

„Lidstvo potřebuje Krista jako most, skrze který k nám může přijít Bůh a jeho láska. Pomozte nám – a pomáhejte si navzájem – stavět mosty,“ prohlásil Lev XIV.“

„Dobro, které přejeme svým blízkým – manželovi, s nímž jsme strávili většinu života, dětem, vnoučatům, kteří rozjasňují naše dny – nezmizí, když síly slábnou. Naopak, často je to právě jejich láska, která probouzí naše síly a přináší nám naději a útěchu“, píše papež Lev v poselství k letošnímu Dni prarodičů a seniorů, které v souvislosti s prožitým jubilejním rokem 2025 věnoval naději. Oné naději, která je vždy a v každém věku zdrojem radosti, a pokud je zocelena ohněm dlouhého života, stává se zdrojem plné blaženosti.

www.vira.cz

Jsme na webu!

www.farnostjaromerice.cz

- ◆ 7. 2. v 17.00 hod. v kostele sv. Markéty pobožnost 1. soboty
- ◆ 8. 2. společenství The Chosen v 15.00 hod. v kostele sv. Markéty
- ◆ 11. 2. v kostele sv. Markéty Večer chval v 18.00 hod.
- ◆ 15. 2., 22. 2 a 1. 3. společenství The Chosen v 15.00 hod. v kostele sv. Markéty

Mimo farnost:

- ◆ 31. 1. od 9:30 se bude konat setkání biskupa Pavla s řeholníky brněnské diecéze u příležitosti Dne svěceného života.

TERMÍNY SCHOLIČKY:

- ◆ 13. 1. 2026
- ◆ 27. 1. 2026
- ◆ 10. 2. 2026
- ◆ 24. 2. 2026

- od 17:00 hod. v kostele sv. Markéty (bývalá dětská kaple)
- 25. 1. a 22. 2. 2026 doprovod nedělní mše svaté

TERMÍNY SCHOLY:

- ◆ 6. 1. 2026
- ◆ 20. 1. 2026
- ◆ 3. 2. 2026
- ◆ 17. 2. 2026

- od 17:00 hod. v kostele sv. Markéty (bývalá dětská kaple)
- 25. 1. a 22. 2. 2026 doprovod nedělní mše svaté

TERMÍNY SPOLČA:

Spolčo každou sudou sobotu od 17.00 hod. v kostele sv. Markéty.

Zkouška chrámového sboru

- ◆ každou neděli od 18.00 hod. v Lidovém domě.
- 1. 3. 2026 doprovod nedělní mše svaté

Úvodní slovo

Moji milí farníci,

uplynulý rok 2025 byl tradičně vyhlášen po 25 letech jako **Svatý rok**. Další nás čeká v roce 2050. Obávám se však toho, že už nezvládnou přijít ke svatým branám v Římě tak jako vloni – na své motorce. Přál bych si to, ale bude mi už přece jen sedmdesátpět let. Nicméně budu v to doufat...

Podle odhadů statistik bude v té době v naší diecézi obsazeno na pozici faráře asi **50 farností**. Ostatních zhruba 400 farností, far a kostelů bude administrováno v nějakém jiném, dosud ne zcela jasném režimu, který však bude nevyhnutelně muset vzniknout. Tak, jak to fungovalo doposud, to už zvládat prostě a jednoduše nepůjde. Otázkou také zůstává, kolik z celkového počtu přibližně 1485 kostelů a kaplí bude sloužit k bohoslužbám, udělování svátostí či alespoň k nějaké liturgické nebo kulturní formě využití. Je také otázkou, kolik a které kostely a farnosti zbankrotují, nebo se předají někomu jinému a k nějakému jinému využití. Moje dvouletá neteř Kristýnka bude mít v roce 2050 sedmadvacet let a spolu s nastupující mladou generací katolíků bude určovat tvář „víry mladých“ v naší zemi – a tím i její budoucí podobu.

Osobně se této budoucnosti nebojím. Snažím se s Boží pomocí dělat to, co mohu, na místě, které mi bylo svěřeno – a to tady a teď. Věřím, že nastupující generace na tom bude podobně: budou dělat, co mohou, s Boží pomocí a s Božím požehnáním, tak jak budou moct a jak budou umět.

Když jsem před dvaceti lety jako mladý kněz nastoupil na své první místo do Křižanova a Heřmanova, střídal jsem pana faráře Metoděje Kotíka, kterému bylo 90 let a který byl většinu svého života farářem v Křižanově. Mně bylo tehdy třicet. Proto dnes s úsměvem říkám, že až mi bude – dá-li Bůh – 60 let, někde se narodí ten, kdo se za dalších 30 let stane knězem a přijde mě v Jaroměřicích střídát.

Já už budu značně starý, Budu mít tou dobou devadesát. Přál bych si ale dožít se radosti z toho, že farnost i víra farníků budou žít dál. Že to, co jsme společně obřížně a s velkou námahou budovali, nebude bořeno ani ničeno, ale rozvíjeno a neseno dál.

Jak jistě víte, často mluvím o potřebě připravovat se na budoucnost církve. Proto mám velkou radost, že se podařilo zajistit budoucnost nejmenší a donedávna ekonomicky nejsložitější farnosti našeho děkanství. Myslibořice, které dlouho tížily „trosky“ staré fary. A ejhle, v jubilejním roce máme novou faru a šest dvoupokojových bytů, pořízených v režimu dotace dostupného bydlení – přibližně za 5 % pořizovací ceny, tedy asi 1,3 milionu korun, které budeme postupně splácet.

(pokračování na straně 3)

Ti, kdo doufají v Hospodina, dostávají křídla jako orli.

Podobně je na tom i farnost Jaroměřice. Bez opravy kostela byla v podstatě před bankrotem. A při nečerpání dotace by byl dnes náš kostel s největší pravděpodobností uzavřen pro nestabilitu krovu. Na opravu z vlastních zdrojů by chybělo farnosti Jaroměřice minimálně 110 milionů korun. Dnes má farnost dva zaměstnance na plný úvazek, díky hospodářské činnosti zajištěný provoz, a na dlouhou dobu opravený kostel.

Naše farnosti by proto měly nyní řešit svou **pastorační perspektivu** spojenou s novou farou i s již zmíněným výhledem pouhých 50 farářů pro celou diecézi v roce 2050.

Před celou světovou církví stojí a bude stát mnoho výzev – tak jako stály před církví v různých staletích a dějinných obdobích: v době prvních křesťanů, pronásledování, rozkolů, středověku, baroka i novověku. Vždy bylo třeba obstát – a někdy se to podařilo více, jindy méně.

Evangelium je však stejné **už dva tisíce let**. Mění se jen lidé a situace, ve kterých žijí. Rád proto opakovaně vzpomínám na svatého Augustina, duchovního otce současného papeže Lva, který shrnul svůj životní postoj slovy: „**Modli se a pracuj.**“

Jinými slovy: dělej, co můžeš, a zbytek svěř Pánu Bohu. A to je i výzva pro rok, který je před námi: **Dělejme, co můžeme, netrapme se tím, co nemůžeme ovlivnit, pracujme usilovně na tom, co můžeme v našich farnostech zlepšit – a to vše s Boží pomocí.**

Váš otec Tomáš

Poděkování za první adventní koncert v našem kostele

První adventní koncert České televize, který se uskutečnil v našem kostele, byl krásným společným začátkem adventního času. Pro kostel to ale znamenalo velkou novou výzvu, kterou jsme s Boží pomocí zvládli. Díky profesionální práci štábu České televize a pomoci farnosti mohl vzniknout večer plný hudby a solidarity, která oslovila tisíce lidí u televizních obrazovek. **Ráda bych vyjádřila upřímné poděkování všem, kteří se na přípravě a průběhu natáčení podíleli a byli ochotni pomoci.** Minimálně uklidit bylo opravdu potřeba. Vaše vstřícnost, trpělivost a podpora byly pro mě velkou oporou. A tady jsou výsledky, které nám zaslali z České televize. Aktuální čísla konta z 1. Adventního koncertu:

Diváci zaslali:

- 4 332 298,43 Kč na transparentní účet
- 2 024 337 Kč formou DMS (započteny jsou listopadové DMS zaslané v rámci kampaní a DMS zaslané během živého přenosu)

Sledovanost byla 338 tis. diváků, což je o více než 50 tisíc více, než to bylo v průměru v minulém roce. Naposledy měla Česká televize takovou sledovanost u 3. Adventního koncertu v roce 2022.

Tyto výsledky jsou svědectvím o tom, že když se spojí dobří lidé s dobrým srdcem, může vzniknout dílo, které přináší skutečnou pomoc i radost.

Všem, kteří se na tomto večeru jakkoli podíleli, patří ještě jednou velké a srdečné díky.

Vaše kastelánka Jana

Liturgické texty

Svátek Křtu Páně

1. čtení: Iz 42,1-4.6-7

2. čtení: Sk 10,34-38

Evangelium: Mt 3,13-17

2. neděle v mezidobí

1. čtení: Iz 49,3.5-6

2. čtení: 1Kor 1,1-3

Evangelium: Jan 1,29-34

3. neděle v mezidobí

1. čtení: Iz 8,23b-9,3

2. čtení: 1Kor 1,10-13.17

Evangelium: Mt 4,12-23

4. neděle v mezidobí

1. čtení: Sof 2,3;3,12-13

2. čtení: 1Kor 1,26-31

Evangelium: Mt 5,1-12a

5. neděle v mezidobí

1. čtení: Iz 58,7-10

2. čtení: 1Kor 2,1-5

Evangelium: Mt 5,13-16

6. neděle v mezidobí

1. čtení: Sir 15,16-21

2. čtení: 1Kor 2,6-20

Evangelium: Mt 5,17-37

1. neděle postní

1. čtení: Gn 2,7-9;3,1-7

2. čtení: Rim 5,12-19

Evangelium: Mt 4,1-11

2. neděle postní

1. čtení: Gn 12,1-4a

2. čtení: 2Tim 1,8b-10

Evangelium: Mt 17,1-9

Zamyšlení o čase

Stará řečtina má pro čas dva výrazy. **Chronos** měří čas (kolik je hodin) a **kairos** ukazuje na to, jestli je teď ten správný čas. (Pro rozhovor, setí nebo sklizeň. Jestli už plánovat dovolenou nebo přihlásit dítě do výuky na hudební nástroj)

Chronos a kairos si nekonkurují. Jsou to spíše dva bratři, z nich do popředí vystupuje jednou jeden, jindy zase druhý. **Chronos** nám říká, že v 7 hod. nám jede autobus, ve 13. hod. máme důležitou schůzku, 1. července začínají prázdniny a končí 31. srpna.

Kairos nám zase radí, že si nemůžeme v lednu naplánovat, že budeme 10. září sklízet ovoce. Spíš máme počkat na příhodný čas, až ovoce dozraje.

Chronos nám slouží tím, že nám přesně odměřuje čas.

Kairos nás s určitou naléhavostí upozorňuje, abychom dobře využili čas.

Chronos nám říká, že 1.ledna začíná rok 2026 a k tomu patří plánovací kalendář.

Kairos nás upozorňuje, že čas nám vyměřený jsme dostali od Boha a jsme odpovědní jak ho využijeme.

Nauč nás počítat naše dny, ať dojdeme moudrosti srdce.(Ž. 90)

Hle nyní je čas příhodný, nyní je čas spásy! (2. Kor. 6,2)

Jedno přísloví říká, že nikdo nevstoupí dvakrát do stejné řeky. Přesnější je do stejné vody v řece. Když přebrodivíme, nebo přeplaveme řeku a hned se budeme vracet, voda v řece nebude ta stejná, ale jiná. Voda neustále proudí, a ta co tady byla před chvílí, je o kus dál a je tady zase další. Je to výstižný obraz našeho života, který také neustále běží. Ne nadarmo se říká, že život utíká jako voda.

Na začátku, nebo na konci roku, když se dělají různá předsevzetí, nebo při důležitém rozhodování by bylo možná dobré stoupnout si na most řeky nebo potůčku, či na jeho břeh a pozorovat nějakou chvíli neustále tekoucí vodu, která symbolizuje to, jak nám život neustále utíká. Rozjímat při tom o vztahu k Bohu, k manželce, manželovi, dětem, rodičům, o své práci, společenství, využívání času a vůbec o svém životě. Možná pak naše předsevzetí půjdou více do hloubky, pod kůži. Naše rozhodování získá větší odstup a nadhled. Rozliší se věci důležité od méně důležitých a nepodstatných.

Svatá Faustyna napsala:

Ach, živote šedý a monotónní, kolik je v tobě pokladů. Každá hodina je jiná, takže šed' a monotónnost mizí, když se na vše dívám očima víry. Milost, kterou mám v tuto hodinu, se v další hodinu už nezopakuje. Bude mi dána další hodinu, ale ne už ta samá. Čas míjí a nikdy se nevrací. Co v sobě obsahuje, se nikdy nezmění, označuje to pečeti navěky.

(Deníček odst. 62.)

Přeji požehnaný celý nový rok.

Rozjímání s Karlem Křížem

Jak u nás pan biskup odmítl kázat.

Tento příběh je z dob dřívějších, přesto si na něj starší účastníci jistě vzpomenou. Bylo to v čase, kdy u nás pan biskup uděloval svaté biřmování.

Při takových slavnostních příležitostech bývá v sakristii pořádný šrumec. Jednoduše husto. Byli tam naši kněží, několik cizích kněží, hejno ministrantů, lidé známí i neznámí, kostelník, paní kostelnice a v neposlední řadě pan biskup s doprovodem. Zkrátka situace se stává naprosto nepřehlednou. Pan biskup měl mít promluvu a bylo třeba, aby jej někdo doprovodil na kazatelnu, protože pro člověka, který tam ještě nebyl, je to skoro cesta labyrinthem. A proto se dohadovalo, kdo tam s ním půjde.

V tu chvíli vstoupil do sakristie kaplan, o kterém v tom nepřehlednu nikdo nevěděl, že při té rozmluvě nebyl. A tak mu jen řekli: „Františku, zaved' ho tam.“ Jenže ten zas neznal téma předchozí rozmluvy, jen slyšel: „Zaved' ho tam.“ A vyložil si to tak, že mu tím chtěli spolubratři jen decentně naznačit, aby doprovodil pana biskupa na toaletu. Nebylo se čemu divit, vždyť to byla cesta pro orientaci také náročná. A tak šli. Až přišli k těm posledním dveřím, které mu onen kaplan ochotně otevřel. Otec biskup byl znám jako člověk mírný a shovívavý, ale zde rezolutně prohlásil: „Tak tady já kázat nebudu!!“

Karel Kříž

Arogantní admirál...

Jeden admirál sloužil na velké vojenské lodi. Jednou v noci spatřil v dálce světlo a nechal vyslat zprávu: „Uhněte!“

Ale odpovědí mu byla zpráva: „Uhněte vy!“

Admirál se nedal a odpověděl: „Jsem admirálem na velké vojenské lodi, nebudu uhýbat, ale vy uhněte na východ!“

A znovu přišla stejná odpověď: „Vy uhněte na východ!“

Admirál vyslal další zprávu: „Vedu flotilu, takže uhněte na východ vy!“

Ale odpověď byla tatáž: „Vy uhněte na východ!“

Admirál se naštvál a odpověděl: „Bez ohledu na to, jestli uhněte nebo ne, já jedu přímo!“

Odpověď zněla: „Dělejte si, co chcete. Já obsluhuji maják!“

Zpracováno podle knihy:
Elias Vella „Ježíš – lékař těla i duše“,
kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství.

Vzpomínky paní Ludmily Šimečkové

Vzpomínky paní Ludmily Šimečkové — Období 1933–1945

Narodila jsem se v době první republiky, v roce světové hospodářské krize, roku 1933 v Jaroměřicích nad Rokytnou.

Ze svého raného dětství si pamatuji naše náměstí plné obchodů: smíšené zboží, řeznictví, zeleninu, ovoce, domácí potřeby, různé služby i řemeslníky, holiče, lékaře (obvodního, dětského, veterináře), lékárnu a spořitelnu. Obchody byly rozmístěny po celém městě a přibývaly další – čistírna, ševci, krejčí, kováři, prodejny textilu. Největší textilní obchod byl u Holčapek u radnice. Tak to bylo ve všech čtvrtích města a velké množství občanů se takto živilo. V Ráji byly dvě prodejny smíšeného zboží, jedna prodejna tabáku, před mostem se nacházela zelenina a také pekárna. Takto fungovalo mnoho domácností a řemeslníků.

Další obživu poskytovalo zemědělství – statek Šplíchal, větší zemědělci, výrobci umělých květin Vondráškoví, zámečnictví Maškovi, činění koží Horák Adolf a syn, mykologie Pánkovi, pekařství Vobůrkovi, kamnář Vašourek, strojnictví Procházka a další řemesla. Ve městě nechyběly restaurace: Pacolovi, Kuchařovi, Bohuslavovi a pan Hambálek, který v létě každou neděli odpoledne šenkoval v pivovarské zahradě pivo – u kaple sv. Josefa směr dolů k lihovaru. Zde se tančilo, hrály se kuželky a podávala se malinová šťáva a ZON pro děti.

Dále vzpomínám, že paní hraběnka z našeho zámku jezdila na zimu do Prahy a na léto se vracela do Jaroměřic.

Po svém návratu pořádala pro všechny děti hostinu v parku. Bylo to v přední části parku směrem ke kostelu, v místech, kde je nyní bývalá vinotéka. Byly tam dřevěné stoly a lavice, na pohoštění bylo připraveno cukroví, malinovka a ZONky. Hraběnku přivítal místní kněz

P. Čeněk Mazal. Pro nás děti to byla velká událost. To byla léta 1933–1938.

Rok 1939 znamenal nástup do školy, ale také těžké období, neboť oba ředitelé školy (dívčí i chlapecké) Musil a Dvořák byli právě zatčeni. Takových smutných událostí bylo více. Když jsme s mou celoživotní kamarádkou Olgou Pojerovou (vdanou Šabatovou) šly ze školy, tak sundávaly zvony, aby je použili pro zbrojní výrobu.

Jindy přijelo auto plné gestapáků v černých uniformách a dováželi boňovské občany k soudu. Za okupace se ve škole muselo mluvit německy, zdravilo se árijským pozdravem (jednou jsme takto s kamarádkou nepozdravily a byly jsme volány před učitele Jurdu, který nás vyslyšel) a cvičit se chodilo do kuratoria. Veškeré potraviny byly na lístky, obuv a látky jen na šatenky. Nárok na 10 dkg bonbonů měly jen děti. Na cigarety byly tabačky. Život byl velmi těžký – samý margarín a umělý med ve voskových kelímcích.

Tehdy rodiny byly postaveny před těžký úkol. Nesměl se poslouchat zahraniční rozhlas. Jak to ale vysvětlit dětem, když se z rádia ozvalo známé: „Volá Londýn!“? Děti chápaly, že nesmí prozradit své rodiče.

Na jaře v dubnu 1945 kopali Němci zákopy v naší ulici na poli rodiny Veselých. Vojáci, když kopali, byli ubytováni u nás a našich sousedů i se svým velitelem, který ještě v tomto čase měl k vojákům proslov o den Hitlerových narozenin.

Pak jednoho dne přišla vytoužená svoboda. Tatínek vyšel ze sklepa, kde jsme byli schováni se sousedy a volal nás: „Jsou zde Rusi!“. Tak u nás bydleli i Rusi a jeden z nich, lékař – chirurg, si přál, aby jej rodiče dovedli k hrobu Otokara Březiny. Nastaly krásné tři roky života v období 1945–1948.

Pokračování příště.

Nový rok

Otevíráme nový rok.

Asi se v něm nedá listovat jako v knize,
přece je ale čímśi novým, čistým, nepopsaným.

...

Nový rok není jen údaj v kalendáři, ale pro každého z nás znamená i začátek nových plánů, předsevzetí a určení si nových cílů, které bychom během nastávajícího roku chtěli uskutečnit v soukromém i pracovním životě. Je to však i čas ohlédnutí se zpět a zhodnocení toho, co jsme minulý rok zažili, udělali nebo nestihli udělat. Život každého z nás je sám o sobě pestrý a každého z nás postihly dny zlé naplněné trápením, smutkem a nezdarem, tak i dny dobré, veselé, radostné a šťastné.

Přeji Vám i všem vašim blízkým do nového roku nespočet chvil, kdy úsměv zlehka přeběhne po tváři, oči se rozzáří štěstím a srdce se zachvěje dojetím.

Ať vaše mysl tančí v lehkosti radosti a duše je naplněna světlem a nadějí.

Přeji Vám i všem vašim blízkým do nového roku spoustu snů, které jsou jako nekonečná touha i sny velké, odvážné, tiché i bláznivé, protože právě sny nás vedou..., a když se třeba jeden z nich splní, je to ta nejkrásnější odměna, je to, jako by se vesmír na chvíli dotkl vaší dlaně....

Přeji NÁM všem, ať rok 2026 rozkvetne v každé své minutě jako květ upřímné přítomnosti.

Přeji NÁM všem, ať v něm najdete radost, která nepramení z věcí, ale zbytí..

Přeji NÁM všem, ať láska k sobě samým, rozhoří plamen, jenž bude hřát všechny ty, kdo půjdou po našem boku.

Přeji NÁM všem, ať nás nový rok učí v tichu chyb naslouchat, v odpouštění růst, ve ztrátách najít smysl.

Ať odložíme předsudky jako těžké kabáty a obejmeme svět s otevřeným srdcem.

Přeji NÁM všem trpělivost, jež nepočítá čas, laskavost, co nic nečeká zpět, pokoru, která nehledá slávu a poctivost, jež září i beze slov.

Přeji NÁM všem, ať v roce 2026 poznáme, že největší síla je v jemnosti a nejhlubší láska v prostých skutečích.

Přeji NÁM všem, mnoho trpělivosti, laskavosti, schopnosti odpouštět, pokory, zdvořilosti, štědrosti a poctivosti....

Šťastný a požehnaný nový rok.

Marcela Životová

Do budoucnosti nelze hledět s klidem, ale s nadějí...

Žijeme v době plné nejistot a obav, kdy je těžké hledět do budoucnosti s klidným srdcem. Avšak každou úzkost, krizi a únavu překonává naděje, která je darem od samotného Boha. Naděje nám dává sílu kráčet vpřed a hledat naplnění svého života.

Inspirace v proroku Izaiášovi

Biblický prorok Izaiáš nás povzbuzuje: „Ti, kdo doufají v Pána, poběží a neunaví se“ (Iz 40,31). Tento biblický verš připomíná naději a znovuzrození, která kdysi pomohla Izraelitům překonat zásadní ohrožení jejich existence. I my dnes čelíme výzvám, jako jsou války, nespravedlnost nebo ekologické problémy, jež zasahují především mladé lidi, kteří mají budoucnost teprve před sebou. Ale i v těchto temných chvílích Pán otevírá nové cesty a zve nás, abychom se na ně vydávali s odvahou, nadějí a radostí.

Putování za štěstím

Každý z nás touží po něčem hlubším než nám nabízí jen materiální uspokojení, která nikdy nemohou zcela uspokojit naši duši. Život je totiž cestou, která nás vede k Bohu - naplnění našich nejhlubších tužeb. I když nás na této pouti může zasáhnout únava nebo krize, není to ztracený čas – právě v těchto chvílích se naše naděje očisťuje a získává pravou sílu. Skutečný odpočinek během naší cesty životem nenajdeme v pasivitě, ale ve vztahu s Kristem. On nám totiž nabízí úlevu i nový směr, abychom mohli pokračovat na své cestě.

Jubilejní rok 2025 byl příležitostí obnovit naději. Byla to příležitost ke smíření se sebou samým, s Bohem, se svým okolím a příležitost k obnově naděje. Během jubilejního roku bylo možné projít tak zvanou svatou bránou, jakožto symbolem toho, že Ježíš Kristus je brána i cesta k našemu naplněnému životu. Jubilejní pouť rokem 2025 se tak stala pro každého z nás okamžikem vědomého, živého a osobního setkání s Ježíšem Kristem - Bránou spásy a Pánem nad dějinami světa i nad dějinami každého z nás. Vydali jsme se proto na tuto pouť nejen jako turisté, ale jako poutníci, kteří hledají hlubší naplnění života.

Odvahu!

Bůh je s každým z nás!

www.víra.cz

Informace z biskupství

Blahořečení

Blahořečení neboli beatifikace je proces, který vede k uznání osoby za „blahořečenou“ v rámci katolické církve. Je to první krok na cestě ke kanonizaci, tedy k prohlášení za svatého. Blahořečení znamená, že církev oficiálně uznává, že daná osoba žila ctnostný a svatý život a je právem uctívána jako vzor pro ostatní věřící. Proces blahořečení v důsledku znamená důkladný průzkum života a skutků kandidáta, zejména hledání důkazů o jeho ctnostech, hrdinství nebo zázracích. Během procesu se shromažďují dopisy z pozůstalosti, úřední dokumenty, výpovědi svědků a všechny další dostupné prameny dokumentující život kandidáta na blahořečení. Rozhodnutí pak vyslovuje Papežská kongregace pro blahořečení a svatořečení ve Vatikánu.

Schválený zázrak

Proces blahořečení nebo i svatořečení může být podpořen událostí, kterou katolická církev označuje za „schválený zázrak“. Jde o napřirozený jev nebo skutek, který nemůže být vysvětlený vědecky. Zázrak je obvykle spojený s modlitbou na přimluvu osoby, která má být nebo už byla blahořečena nebo svatořečena. Typicky může jít třeba o náhlé uzdravení ze závažné nemoci nebo nečekanou záchranu před smrtí. Čin, který splňuje atributy zázraku, musí být vždy důkladně prošetřen – počítá se s vyjádřením odborníků jako jsou lékaři, vědci nebo teologové – tak, aby se předešlo mylné interpretaci přirozeného jevu nebo pokusu o podvod.

Církví potvrzený zázrak ale není pro blahořečení nutnou podmínkou, pokud se posuzuje případ mučedníka. Mučednictví pak znamená, že člověk podstoupí smrt kvůli své víře a věrnosti Kristu. Aby církev mohla někoho uznat za mučedníka, musí být naplněno: Dobrovolné přijetí smrti – mučedník smrt nevyhledává, ale když je postaven před volbu zapřít víru nebo zemřít, zůstává věrný Bohu. Přímá souvislost s vírou – příčina smrti musí být tzv. odium fidei („nenávisť k víře“). To znamená, že člověk je zabit proto, že je křesťanem, praktikuje víru nebo že odmítá zapřít Krista. Křesťanský postoj oběti – mučedník má zemřít s vírou, nadějí a láskou, ne z nenávisti nebo touhy po násilí.

V případě Jana Buly i Václava Drboly církev uznala naplnění těchto podmínek, samotný fakt mučednické smrti proto pro jejich blahořečení postačuje. V říjnu 2025 potvrdil papež Lev XIV. záměr blahořečení mučedníků Jana Buly a Václava Drboly. Slavnost blahořečení by se měla uskutečnit v červnu 2026. Vyvrcholí tak beatifikační proces, který trvá přes 20 let. U Jana Buly byl zahájen v roce 2004, v roce 2011 k němu byl připojen i případ Václava Drboly.

Na leden připravilo biskupství nový, speciální díl videozpravodaje AŽNAVĚKY. Jeho hlavní téma je asi zřejmé – naši budoucí blahořečení kněží Jan Bula a Václav Drbola, první oficiálně potvrzení mučedníci v historii brněnské diecéze. Pokud se chcete o obou osobnostech dozvědět více, doporučujeme navštívit web buladrbola.cz, kde postupně přibývají aktuality z dění okolo této významné události, ale třeba i materiály ke stažení (katechetické, modlitební aj.) Doprovodný program k blahořečení, připravované aktivity, katechetické pomůcky a další bychom vám někdy na začátku nového roku chtěli představit osobně – s termínem setkání se včas ozveme a budeme se moc těšit brněnské biskupství.

„Chodíval jsem podél lukovského potoka ke škole jako Jan Bula. A tam se mi začal před očima odvíjet jeho příběh.“

Rozhovor s Mons. Jiřím Mikuláškem, bývalým generálním vikářem brněnské diecéze, autorem prvních dvou knižních beletristických prací o budoucích blahořečených kněžích naší diecéze Janu Bulovi a Václavu Drbolovi.

Vzpomenete si, kdy jste úplně poprvé slyšel o Janu Bulovi a Václavu Drbolovi?

Měl jsem přítele, který byl jako tajný řeholník ve vězení, a tam se setkal s člověkem, který tehdy svědčil proti oběma kněžím. Moc se tím trápil, i když to svědectví bylo vynucené. A právě tento člověk mi říkal, jaké to bylo, že to byla provokace a tak dále. Takže od té doby jsem zhruba tušil, jak to tehdy bylo.

No a pak, až jsem se stal generálním vikářem, tak jsem objevil ty dopisy na rozloučenou – když jsem je poprvé četl, tak to bylo přesně 50 let od popravy – a začal jsem o osudech obou kněží více přemýšlet. Ve smyslu, že to bylo opravdu hodně těžké z pozice pastýře na kazatelně veřejně říct svůj názor.

Zvlášť, když si vezmete, že spousta komunistů zároveň pravidelně chodila do kostela. Byla to tehdy taková schizofrenie – slyšel jsem třeba vyprávění o tom, jak se nějaké ženy na vesnici modlily růženec, v polovině přestaly, začaly se bavit o procesech s kněžími a jedna žena prohlásila: „Nebude pokoj, dokud všechny faráře nepostřílí! Pojd'te se modlit dál!“ Bylo velmi těžké se v té době nějak zorientovat.

Kdy vás napadlo sepsat příběh Jana Buly (nejprve vyšel právě Bulův příběh pod titulem Sejdeme se v nebi) do knižní podoby?

Já jsem v té době, kdy jsem se seznamoval s dopisy P. Jana Buly, taky hodně přemýšlel o tom, jak dnešní mladí lidé potřebují nějaký srozumitelný vzor, který by je inspiroval na jejich duchovní cestě. Tak jsem postupně začal shromažďovat materiál. Vzal jsem si volno, pobýval jsem na faře v Jakubově (u Mor. Budějovic, pozn. red.) a jezdil po okolí, po těch místech, kde Jan Bula vyrůstal a působil. Šel jsem za jeho rodinou a předal jsem jim kopie těch dopisů, šel jsem za jeho spolužáky, chodíval jsem po cestě podél potoka k lukovské škole – přesně tak, jak chodil i on. Dalo by se říct, že jsem se tam s ním tehdy doopravdy sžil. A postupně se mi ten jeho příběh začal odvíjet před očima. Informace jsem ale čerpal i z matrik, ročenek z gymnázia, výslechového protokolu apod. Knižka nakonec vyšla o dva roky později, v roce 2003.

Jak potom vznikla knížka (Vejdí do radosti) o otci Drbolovi?

Obrátil se na mě P. Václav Fišer z Hustopečí, že ještě žije sestra Václava Drboly. A já jsem si řekl, že bych ji mohl navštívit. Půjčil jsem si diktafon a jel jsem za ní. Ona byla o hodně mladší než její bratr Václav, ale vzpomínek měla hodně.

Oba příběhy jsou psány beletristicky. Předpokládám, že jste si musel některé dialogy a okolnosti domýšlet a vyfabulovat...

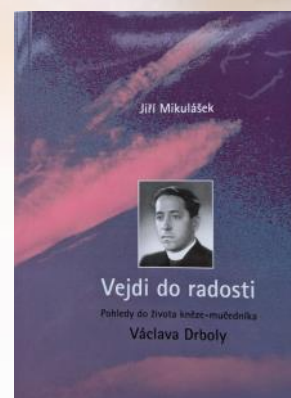
Pochopitelně jsou vymyšlené dialogy z dětství nebo mládí, ale i tady mnohé vycházejí z osobních vzpomínek příbuzných a známých. V knížce o Janu Bulovi je například autentický rozhovor s tatínkem po návratu z totálního nasazení, když jej přemlouval, aby se nevracel do semináře: „Tati, ty nevíš, jak je mě tam potřeboval!“ A pak v závěru scény s dozorkyní ve věznici: „Příštího rána vešla do vězeňské kuchyně jedna dozorkyně: ‚Uvařte mi silný kafel!‘ ‚To jste špatně spala?‘ zeptala se vězeňkyně. Dozorkyně jí na to řekla: ‚Ale vytáhli nás všechny ráno o půl páté na dvůr. Museli jsme se dívat na popravu toho hezkého faráře. A ten jeho klid! On na to nebe snad opravdu věřil!‘ “

Utíkvalo vám něco ze života obou kněží zvláště v paměti?

Nejvíce asi to, jakým způsobem oba přijali smrt. Nebyli v nenávisti nebo něco podobného. V těch dopisech Jana Buly to vlastně je napsáno – vděčnost za to, že mohl Bohu sloužit a že věrně vytrval až do konce. A pak taky tím, že to byli oba dva kněží, kteří skutečně žili s lidmi v tom místě, kde působili. Václav Drbola třeba napsal a nacvičoval divadelní hru, která se pak nesměla hrát. Svého varhaníka, když ho povolali na vojnu, tak prostřednictvím dopisů hodně podporoval, radil mu.

Snažili se využít všech prostředků pro hlásání evangelia a nedělali to pro to, aby sami nějak vynikli, ale proto, že chtěli sloužit Kristu a lidem. A další věc je jejich duchovní odkaz. „Jestli máme něčeho litovat, tak toho, že jsme Pána Boha dost nemilovali“ – to je výňatek z toho Bulova dopisu. Příklad člověka, který má několik hodin před popravou. On dozrál na základě toho utrpení, dozrál v té vyrovnanosti. Někde v dodatku v té knížce o Janu Bulovi je vzpomínka pana

Stehlíka, který s ním tehdy po rozsudku trestu smrti jel v tom vězeňském autě, rozváželi je. A on vzpomíná, že Bula byl neuvěřitelně klidný, vyrovnaný. Že každému zehnal. Tak to je asi to, co bychom si z toho podle mě měli vzít – abychom v té době, v níž žijeme, v poměrech, ve kterých žijeme, abychom zcela patřili Kristu.

**Uvažujete o tom, že podpoříte fond Puls nebo se stanete donátorem brněnské diecéze?
Až do konce roku 2026 můžete využít navýšený limit pro daňový odpočet darů.**

V období na konci kalendářního roku řada z nás zvláště pamatuje na potřebné (lidi sociálně či zdravotně znevýhodněné, v tíživé situaci apod.) prostřednictvím neziskových organizací či veřejných sbírek. Většina z nás také ví, že dar si může následně odečíst ze základu daně z příjmů. Až do roku 2026 platí navýšený limit 30 % – tzn. hodnotu darů si můžete v tomto období odečíst až do výše 30 % základu daně. Poté se limit vrátí zpět na 15 %.

„Navýšený limit byl schválen v reakci na koronavirovou pandemii poprvé pro roky 2020 a 2021, poté na válku na Ukrajině a s tím související potřebu rozšířit daňové pobídky pro dary včetně podpory postižených oblastí a humanitárních aktivit. Toto opatření bylo následně několikrát prodlouženo legislativně až do roku 2026. Jedná se tedy o posílení daňové podpory filantropie a humanitární pomoci v situacích krizového charakteru, nikoli o trvalou změnu koncepce daňové politiky,“ vysvětluje ekonom biskupství brněnského Ing. Jiří Veselý.

Pro uznání odpočtu daru z daní je zapotřebí splnit několik podmínek: dar musí být poskytnut právnické osobě (obci, kraji, neziskové organizaci atd.), sídlící na území České republiky, EU nebo státu, který patří do společenství EHP (Evropský hospodářský prostor) a musí být poskytnut na konkrétní účel.

Využijte tuto příležitost a podpořte svou farnost, některý z diecézních projektů či fond Puls na platformě Donátor.

Ve Starovičkách na Břeclavsku vznikla křížová cesta P. Václava Drboly

Vyhlídka na Pavlovské vrchy, polní cesta mezi vinicemi – místo, které představitelé obce Starovičky na Břeclavsku vybrali pro vzpomínku na významného rodáka z této obce, kněze Václava Drbolu. K uctění obětí a utrpení Václava Drboly i všech dalších obětí nespravedlivého pronásledování za komunistického režimu vznikla v blízkosti rozhledny U Obrázku nová křížová cesta, v neděli 23. listopadu ji požehnal generální vikář Pavel Kafka.

Čtrnáct zastavení křížové cesty se vine jihozápadním svahem mezi vinicemi nad kamennými božími mukami z 15. století. Symbolicky končí kousek pod rozhlednou U Obrázku, která má svým tvarem zase připomínat siluetu zdejšího kostela sv. Kateřiny. „Křížová cesta měla přirozeně propojit obě stavby – boží muka i ‚kostel‘ na kopci nad nimi a dát této lokalitě nový, duchovní rozměr. Chtěli jsme to tak už od roku 2020. Oživit pět let starý záměr se podařilo až právě díky postupujícímu procesu blahořečení, protože jsme věřili, že to vyjde a považovali jsme za důležité mít v obci připomínku jednoho skvělého a odvážného Drboly,“ řekl starovičský starosta Vladimír Drbola, jmenovec pronásledovaného kněze. S umučeným rodákem sdílí totiž, jak příjmení napovídá, vzdálený příbuzenský vztah. „Můj tatínek a Václav Drbola byli ‚vlastníci‘, takže cítím i nějakou drobnou rodinnou hrdost, i když je to, jak se říká, přes koleno,“ vysvětlil starosta.

Pozinkované, černě natřené kříže z ocelových hranolů vytvořil umělecký kovář František Pechor ze Starovic. Kříže jsou ukotveny v betonových patkách lemovaných žulovými obrubníky a celá trasa je z důvodu ochrany před bleskem uzemněna. Ve středové části křížů se vyjímají skleněné hranoly s 3D grafikou. Laserem je do každého hranolu vnořeno umělecké zobrazení zastavení křížové cesty. O zhotovení skleněných prvků se postarala firma Glasstech s. r. o. ze Železného Brodu. Stavební práce pak realizovala firma David Poláček – Provádění staveb Starovičky. Projekt, jehož součástí bylo i osazení drobného mobiliáře a doplnění zeleně v podobě stromů a keřů, finančně podpořil Jihomoravský kraj.

„Křížová cesta Václava Drboly je svědectvím o tom, že i z tragických dějin může vyrůst naděje. Věřím, že se stane místem ztišení a inspirace pro všechny, kteří tudy půjdou třeba jen na procházku nebo se budou přímo modlit ‚ve stopách‘ umučeného Václava,“ dodal generální vikář brněnského biskupství Pavel Kafka, který křížovou cestu v neděli 23. listopadu slavnostně požehnal.

(Foto: Josef Janoušek)

Tři Králové

Tři králové: Kašpar, Melichar a Baltazar

6. ledna slavíme svátek Zjevení Páně neboli Třech králů

Vyprávění:

Mnoho dětí na světě zná příběh o Kašparovi, Melicharovi a Baltazarovi. Podle legendy to byli králové z Východu, v Bibli jsou však nazýváni mudrci, protože byli velmi učení. Vyznali se v mnohých vědách i uměních a zřejmě toho hodně věděli o hvězdách.

Před dvěma tisíci lety tito tři mudrci poznali, možná právě podle hvězd, že na západ od jejich království se má brzy narodit nový a velmi mocný král. Mudrci se mu chtěli poklonit a přinést mu dary. Naložili proto největší drahocennosti své doby – zlato, kadidlo a myrhu – na velbloudy a slony a vydali se na dalekou cestu. Ve dne pražilo horké slunce, karavana proto putovala i v noci a mudrci hledali cestu podle postavení hvězd na noční obloze.

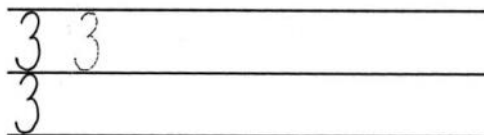
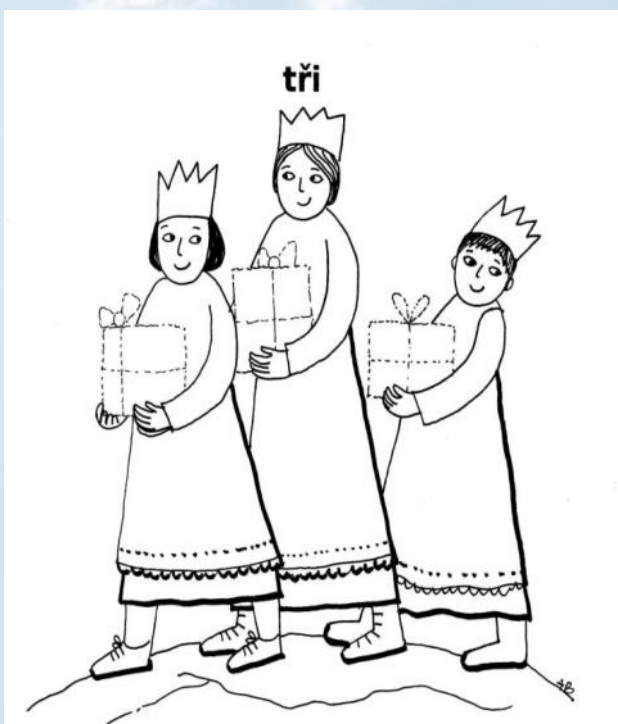
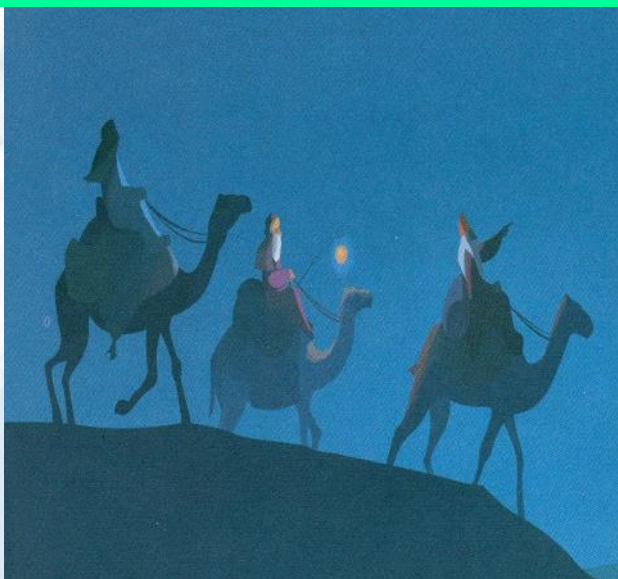
Nová hvězda, která oznamovala narození velkého krále, zazářila náhle velmi jasně nad velikým městem Jeruzalémem, jako by je vedla. Tři mudrci se zaradovali, vstoupili do města a spatřili jeho nádherné domy a paláce. Domnívali se, že právě v nich by mohli narozeného krále najít. Hvězda však nezůstala stát, ale vedla je dál. Opustili tedy Jeruzalém a v něm i zlého krále Heroda. Ten byl jejich příchodem velmi znepokojen, a jakmile zaslechl, že hledají nového krále, začal okamžitě přemýšlet o tom, jak se ho zbavit. Mudrci mezitím putovali dál za hvězdou. Vedla je k městu Betlému.

Ale i Betlém zanechali za sebou. Hvězda, která je až dosud vedla, se totiž zastavila až v polích za městem. Zářila nad místem, kde Josef s Marií našli útočiště a kde teď společně opatrovali narozeného Ježíše. Kašpar, Melichar a Baltazar byli u cíle. Vešli dovnitř, do obyčejné stáje, padli na zem a klaněli se malíčkému dítěti v jeslích, protože věřili, že bude velikým králem. Předložili mu své vzácné dary a velmi se radovali.

Plni této radosti se pak vraceli do svých domovů, do Núbie, do Tarsu a do Sáby. Chystali se vyprávět o novém králi, který se právě narodil a kterému se přišli poklonit. Králi Herodovi však zprávu nepodali. Ve snu se jim totiž zjevil anděl a dal jim pokyn, aby se do své země vrátili jinou cestou.

* **Hvězdy jsou krásné a tajemné, proto je lidé už po tisíce let studují. Znáš nějaká souhvězdí a najdeš je na noční obloze?**

* Se svolením převzato z knihy: V. Schaubert, M. Schindler "Velká kniha o svatých", kterou vydal(o): nakladatelství Doron

Pořad bohoslužeb

2. týden				5. - 11. ledna 2026
Pondělí	sv. Telesfor			
5. 1.				
Úterý	Slavnost Zjevení Páně			
6. 1.	18:00	Jaroměřice	- za Marii Šlápotovu a celou rodinu	<i>mše svatá pro děti</i>
Středa	sv. Rajmund z Penafortu			
7. 1.	7:30	Jaroměřice	- volný úmysl	
Čtvrtek	sv. Severin			
8. 1.	15:30	Myslibořice	- volný úmysl	
	18:00	Jaroměřice	- za kněze a nová kněžská a řeholní povolání	<i>po mši svaté tichá adorace</i>
Pátek	sv. Julián			
9. 1.	18:00	Jaroměřice	- na společný úmysl	
Sobota	sv. sv. Agathon (Dobromil)			
10. 1.	16:00	Jaroměřice	- koncert Jaroslava Svěceného s akordeonem	
Neděle	Svátek křtu Páně			
	8:00	Myslibořice	- za farnost	
	9:30	Jaroměřice	- na společný úmysl - za živou a zemřelou rodinu Ježkovu a duše v očistci - za manžela Zdeňka Otevřela, za živou a zemřelou rodinu a duše v očistci - za syna Lukáše, dvojce rodiče a živou rodinu Kopečkovu	
	18:00	Jaroměřice	- za farnost	
3. týden				12. – 18. ledna 2026
Pondělí	sv. Probus (Pravoslav)			
12. 1.				
Úterý	sv. Hilarius z Poitiers			
13. 1.	18:00	Jaroměřice	- volný úmysl	<i>mše svatá pro děti</i>
Středa	sv. Sáva Srbský			
14. 1.	7:30	Jaroměřice	- volný úmysl	
	18:00	Jaroměřice	- Večer chval - čas chvály a díky s písněmi	
Čtvrtek	sv. Pavel Poustevník			
15. 1.	15:30	Myslibořice	- volný úmysl	
	18:00	Jaroměřice	- za kněze a nová kněžská a řeholní povolání	<i>po mši svaté tichá adorace</i>
Pátek	sv. Marcel I.			
16. 1.	18:00	Jaroměřice	- na společný úmysl	

Sobota 17. 1.	sv. Antonín Veliký		
	15:00	Jaroměřice	- koncert Bary Basikové
Neděle 18. 1.	2. NEDELE V MEZIDOBÍ		
	8:00	Myslbořice	- za farnost
	9:30	Jaroměřice	- na společný úmysl - za Vlastimila Cecha a dvojce rodiče - za živou a zemřelou rodinu Maňurovu a za duše v očistci - za Jana Svobodu, rodiče Škrdlovy a Bulovy
	18:00	Jaroměřice	- za farnost
4. týden			19. – 25. ledna 2026
Pondělí 19. 1.	sv. Márius a Marta a jejich synové		
Úterý 20. 1.	sv. Fabián a Šebestján		
	18:00	Jaroměřice	- volný úmysl <i>mše svatá pro děti</i>
Středa 21. 1.	sv. Anežka Římská		
	7:30	Jaroměřice	- za Marii Pokornou, manžela a dvojce rodiče
Čtvrtek 22. 1.	sv. Vincenc		
	15:30	Myslbořice	- volný úmysl
	18:00	Jaroměřice	- za kněze a nová kněžská a řeholní povolání, 111 let výročí narození Mons. Aloise Pekárka <i>po mši svaté tichá adorace</i>
Pátek 23. 1.	sv. Ildefons		
	18:00	Jaroměřice	- na společný úmysl
Sobota 24. 1.	sv. František Saleský		
Neděle 25. 1.	3. NEDELE V MEZIDOBÍ		
	8:00	Myslbořice	- za farnost
	9:30	Jaroměřice	- na společný úmysl - za Marii Šlápotovu, za živou a zemřelou rodinu a za duše, na které nikdo nepamatuje
	18:00	Jaroměřice	- za farnost
5. týden			26. ledna – 1. února 2026
Pondělí 26. 1.	sv. Timotej (Bohuslav) a Titus		
Úterý 27. 1.	sv. Anděla Mericiová		
	18:00	Jaroměřice	- volný úmysl <i>mše svatá pro děti</i>

Středa	sv. Tomáš Akvinský		
28. 1.	7:30	Jaroměřice	- volný úmysl
Čtvrtek	sv. Sulpicius		
29. 1.	7:30	Jaroměřice	- za kněze a nová kněžská a řeholní povolání, 27.1. – 115 let výročí narození P. Františka Pařila <i>po mši svaté tichá adorace</i>
	15:30	Myslibořice	- volný úmysl
	18:00	Jaroměřice	- koncert Moniky Absolonové
Pátek	sv. Martina		
30. 1.	18:00	Jaroměřice	- na společný úmysl
Sobota	sv. Jan Bosko		
31. 1.			
Neděle	4. NEDĚLE V MEZIDOBÍ Křestní neděle/Sbírka na opravy a podporu pastorace		
1. 2.	8:00	Myslibořice	- za Josefa a Ludmilu Dusíkovy a celou rodinu
	9:30	Jaroměřice	- na společný úmysl - za rodiče Salákovy a jejich zemřelé příbuzné, za žijící rodiny Salákových a Ježkových - za syna, manžela a celou přízeň, Mari Hanákovu, za Stanislava a Jana Kremláčkovy dvoje rodiče a Kaláškovy - za Jindřišku Hanzalovu
	18:00	Jaroměřice	- za farnost

6. týden				2. – 8. únor 2026
Pondělí	Svátek Uvedení Páně do chrámu			
2. 2.				
Úterý	sv. Blažej, sv. Ansgar (Oskar)			
3. 2.	18:00	Jaroměřice	- za Marii Gallovu, rodiče a duše v očistci	<i>mše svatá pro děti</i>
Středa	sv. Ondřej Corsini			
4. 2.	7:30	Jaroměřice	- volný úmysl	
Čtvrtek	sv. Agáta (Háta, Dobruše)			
5. 2.	15:30	Myslibořice	- na společný úmysl	
	18:00	Jaroměřice	- za kněze a nová kněžská a řeholní povolání	<i>po mši svaté tichá adorace</i>
Pátek	sv. Pavel Miki a druhové První pátek v měsíci/návštěva nemocných			
6. 2.	14:30	Příložany	- na společný úmysl	
	18:00	Jaroměřice	- na společný úmysl - za Františka Bohuslava, syna a duše v očistci	
Sobota	sv. Richard			
7. 2.	18:00	Jaroměřice	- pobožnost první soboty	

5. NEDĚLE V MEZIDOBÍ			
Křestní neděle/Sbírka na opravy a podporu pastorage			
Neděle 8. 2.	8:00	Myslibořice	- za farnost
	9:30	Jaroměřice	- na společný úmysl - za manžela, rodinu Krejcarovu, Abrahámovu, přízeň, sestřičky a duše v očistci - za manžela Ladislava Götha, dvoje rodiče a bratra
	18:00	Jaroměřice	- za Bereničku, rodiče a duše v očistci
7. týden 9. – 15. února 2026			
Pondělí 9. 2.	sv. Apollonie		
Úterý 10. 2.	sv. Scholastika		
	18:00	Jaroměřice	- za rodinu Gallovu a duše v očistci mše svatá pro děti
Středa 11. 2.	Panna Maria Lourdská		
	7:30	Jaroměřice	- volný úmysl
	18:00	Jaroměřice	- večer Chval - čas chvály a díky s písněmi.
Čtvrtek 12. 2.	sv. Benedikt Aniánský		
	15:30	Myslibořice	- volný úmysl
	18:00	Jaroměřice	- za kněze a nová kněžská a řeholní povolání po mši svaté tichá adorace
Pátek 13. 2.	sv. Kateřina Ricciová		
	18:00	Jaroměřice	- na společný úmysl - za živou a zemřelou rodinu Reslovu, Chocholoušovu a Tomanovu
Sobota 14. 2.	sv. Valentin		
Neděle 15. 2.	6. NEDĚLE V MEZIDOBÍ		
	8:00	Myslibořice	- za farnost
	9:30	Jaroměřice	- na společný úmysl - za Marii a Karla Nedvědických, živou a zemřelou rodinu Nedvědických a Louckých
	18:00	Jaroměřice	- za farnost
8. týden 16. – 22. únor 2026			
Pondělí 16. 2.	sv. Juliána		
Úterý 17. 2.	sv. Alexius a druhové		
	18:00	Jaroměřice	- volný úmysl mše svatá pro děti
Středa 18. 2.	sv. sv. Simeon Popeleční středa, den přísného půstu		
	7:30	Jaroměřice	- volný úmysl
	18:00	Jaroměřice	- volný úmysl

Čtvrtek 19. 2.	bl. Godšalk		
	15:30	Myslibořice	- volný úmysl
	18:00	Jaroměřice	- za kněze a nová kněžská a řeholní povolání <i>po mši svaté tichá adorace</i>
Pátek 20. 2.	sv. sv. Nikefor		
	18:00	Jaroměřice	- za živou a zemřelou rodinu Bednářovu
Sobota 21. 2.	sv. Petr Damiani		
Neděle 22. 2.	1. neděle postní		
	8:00	Myslibořice	- za rodinu Melkusovu a Fišerovu
	9:30	Jaroměřice	- na společný úmysl - za rodiče Jelečkovy, syna, dceru s manželem a ostatní příbuzné
	18:00	Jaroměřice	- za farnost
9. týden 23. února - 1. března 2026			
Pondělí 23. 2.	sv. Polykarp		
Úterý 24. 2.	sv. sv. Modest		
	18:00	Jaroměřice	- volný úmysl <i>mše svatá pro děti</i>
Středa 25. 2.	sv. Valburga		
	7:30	Jaroměřice	- na poděkování za 75 let života
Čtvrtek 26. 2.	sv. Alexandr		
	15:30	Myslibořice	- volný úmysl
	18:00	Jaroměřice	- za kněze a nová kněžská a řeholní povolání 24.2. – 16 let výročí od úmrtí P. Václava Kűchlera 25.2. - 76 let výročí od mučednické smrti P. Josefa Toufara 26.2. – 157 let výročí narození P. Josefa Peksy <i>po mši svaté tichá adorace</i>
Pátek 27. 2.	sv. Řehoř z Nareku		
	18:00	Jaroměřice	- na společný úmysl - za Antonína Polického, rodiče a duše v očistci - za prarodiče Musilovy a rodinu Doležalovu, děti a vnoučata
Sobota 28. 2.	sv. Roman		
Neděle 1. 3.	2. NEDELE V POSTNÍ		
	8:00	Myslibořice	- za živou a zemřelou rodinu Čermákovu s poděkováním za dožití věku
	9:30	Jaroměřice	- na společný úmysl - za Janu a Jaroslava Večeřovy a duše v očistci - za Helenu a Karla Pavelkovy a oboje rodiče
	18:00	Jaroměřice	- za farnost

FARNOST JAROMĚŘICE NAD ROKYTNOU
VÁS SRDEČNĚ ZVE NA
POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVU

K ROKU BLAHOŘEČENÍ
P. JANA BULY A P. VÁCLAVA DRBOLY

TÉMA:
BLAHOŠLAVENSTVÍ

1 TÝDEN -24. 2. 2026 - SM LUDMILA NĚMCOVÁ, FMA

Blahoslavení milosrdní, neboť oni dojdou milosrdenství.

Lk,5.7

2. TÝDEN- 3. 3. 2026 - P. ĽUKASZ ZARAŚ, SCHP

Blahoslavení tvůrci pokoje, neboť oni budou nazváni Božími syny.

Lk,59

3. TÝDEN - 10. 3. 2026 - FRANTIŠEK ŠPAČEK

Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je nebeské království.

Lk.5,3

4. TÝDEN - 17. 3. 2026 - P. ANTONÍN BRYCHTA

Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha.

Lk,5.8

5. TÝDEN - 24. 3. 2026 - VERONIKA LOJDOVÁ

Blahoslavení plačící, neboť oni budou potěšeni

Lk, 5.4

KAŽDÉ ÚTERÝ PO MŠI SVATÉ V 18:30 HODIN

Výpis z knihy pokřtěných ve farnosti Jaroměřice nad Rokytnou za rok 2025

Křty 2025 - 30 křtů: 19 chlapců, 11 dívek

Jiří Plíšek, Jiří Horák, Václav Horák, Vojtěch Horák, Amálie Janková, Anna Marie Baslíková, Adam Jakš, Pavlína Ježková, Johana Josefína Ježová, Hugo Zdeněk Melán, Kvido Zdeněk Melán, Karel Mašta, Petr Sedláček, Vítek Josef Rygl, Daniel Hanzlík, Tobias Tomáš Šabatka, Petr Antonín Novák, Anna Pelánová, Vojtěch Jiří Veleba, Vojta Novák, Šimon Jiří Kužel, Liliana Dorotea Hélová, Leontýna Procházková, Denisa Pařízková, Klára Moškvánová, Jáchym Pavel Dvořák, Matyáš Holek, Ema Magdalena David, Sofie Helena Vidourková, Hynek Mikuláš Poláček

ČTVRTÉ ZPÍVÁNÍ U JESLIČEK

zpívala a hrála schola a místní děti. Děkujeme.

Výpis z knihy oddaných ve farnosti Jaroměřice nad Rokytnou za rok 2025

V roce 2025 v našem kostele uzavřelo svátost manželství 10 párů:

Jiří Tkaný a Markéta Mitisková
Petr Sodomka a Jitka Hutařová
Marek Vejtas a Eva Hudecová
Dušan Procházka a Michaela Krátká
Libor Potůček a Pavlína Ondráková
Jiří Kiesewetter a Saša Melicharová
David Veith a Veronika Mašová
Jan Vrbka a Zuzana Vodičková
Tomáš Novák a Iva Sedláčková
Tomáš Fasura a Beatrice Křížová

Výpis z knihy zemřelých, kteří byli pohřbeni ve farnosti Jaroměřice nad Rokytnou za rok 2025

Opustili nás:

Marie Křížová, Jindřiška Švaříčková, Jan Pekárek, Jana Kunstová, Milada Holubcová, Marie Krausová, Jiří Vydra, Jiřina Lojková, Marie Šlápotosvá, František Říha, Marie Hrdá, Jiří Šeda, František Petrů, Josef Sovka, Jaroslav Dufek, Miluše Štěpánková, Marie Svobodová, Jarmila Chytilová, František Dvořák, Emilie Kopuleťá, Anna Klempová, Antonín Špaček, František Švec.

Myslibořice:

Růžena Čermáková, Marie Puklická

Informační leták farnosti

Redakční rada

P. Mgr. Tomáš Holcner,
e-mail: tomas.holcner@seznam.cz,
mobil: 777831550

Mgr. Marie Čermáková Tomanová,
e-mail: kremca79@gmail.com
mobil: 608558266

Ing. Marcela Životová
e-mail: zivotovamarcela@seznam.cz
mobil: 776265551

Ivo Resl,
e-mail: iiresl@seznam.cz
mobil: 607808609

Tisk nezištně zajišťuje:

tiskařík.cz
+420 608 477 864
Jaroměřice n.R.

FARNOST JAROMĚŘICE NAD ROKYTNOU
vás srdečně zve

MODLITBA CHVAL 2026

V Boží náručí

14. LEDNA 11. ÚNORA
11. BŘEZNA

od 18:00 HODIN

Čas chvaly a díky s písněmi

kostel sv. Markéty

barokní kostel sv. Markéty
Jaroměřice nad Rokytou

**Galakonzert
jižanských rytmů**

housle
**JAROSLAV
SVĚCENÝ**

akordeon
MARKÉTA
LAŠTOVIČKOVÁ

10. 1. 2026
18:00 hodin

Novoroční koncert

**MONIKA
ABSOLONOVÁ**
& VLASTNÍ BAND

29. 1. 2026
18:00 HODIN

barokní kostel sv. Markéty
Jaroměřice nad Rokytou

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK OD 11. ŘÍJNA 2025
ONLINE PŘES PORTÁL SMSTICKET NEBO NA POKLADNĚ KOSTELA

Vstupenky můžete zakoupit online přes portál smsticket
nebo na pokladně kostela od 4. října 2025

